

fremførte. Ændringsforslagene under Nr. 31, 32 og 33 tiltræder Justitsministeren. Derimod maa han modsætte sig Ændringsforslaget under Nr. 34, et Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (S. Olsen). Det kan efter hans Mening paa ingen Maade gaa an at overlade det til Parternes selvstændige Støn — hvad der i Virkeligheden vil blive Tilfældet — om en nødvendig pludselig Bortrejse skulde kunne fri dem for en Kundgørelse, altsaa en Frist af tre Uger, inden Vielsen finder Sted. Over for Ændringsforslagene under Nr. 35 og 36 har han intet at erindre. Det første stemmer jo med Udtalelser af Justitsministeren ved første Behandling. Ændringsforslag Nr. 37 kan Justitsministeren ikke tiltræde; jeg antager, dette er ud fra den Betragtning, at der ikke er nogen Grund til at begrænse de Tilfælde, i hvilke Øvrigheden efter Overenskomst med Parterne kan møde i Hjemmet, til det Tilfælde alene, at en af de forlovede, en af dem, som ønskede at indgaa Ægtefælskab, er syg. Ændringsforslaget af Mindretallet under Nr. 38, som gaar ud paa Formerne for borgerligt Ægtefælskab Stiftelse, har jeg for Resten for mit Vedkommende allerede omtalt, og jeg tør antage, at Justitsministeren for sit Vedkommende er enig med mig i, at en saa formløs Maade at ordne dette paa ikke vil være heldig. Under Nr. 39 har et Mindretal stillet Forslag om, at, for saa vidt Handlingen foregaar paa Ægtefælskab forstanderens Kontor eller Højs, er den offentlig; dette mener Justitsministeren ikke at kunne gaa ind paa. Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 46, og som gaar ud paa en forandret Afattelse af § 14 i Lovforslaget, saa udtalte Justitsministeren sig for sit Vedkommende mod at ophæve den nuværende gejstlige Mægling mellem Ægtefællerne i Tilfælde af Skilsmisse, og jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg ikke vilde kunne gaa ind paa — selv om jeg i øvrigt kunde tiltræde Lovforslaget — at ophæve Bestemmelsen i Forordningen af 30te April 1824 § 14, idet man derved ganste ophævede de nu bestaaende Sognegrænser med Hensyn til Ægtefælskab Stiftelse. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt, og jeg kan i øvrigt heller ikke se, at det vilde være formelt rigtigt fra Udvalgets Flertals Side at ophæve denne Bestemmelse, i alt Fald ikke i Øjeblikket, under Hensyn til Flertallets Forslag under Nr. 45, der omhandler Forbudet mod at modtage Betaling for Vielser. Naar her tages Forbehold med Hensyn til de Præster og Kirkebetjente, som allerede fungerer i vedkommende Embede, er

dette ikke tilstrækkelig omfattende, naar henses til, at der er Tale om Betaling ikke blot til de Præster og Kirkebetjente, der ere ansatte ved den Kirke, hvor Vielsen forrettes, men ogsaa til de Præster og Kirkebetjente, som ere ansatte ved den Kirke, hvor Bruden hører hjemme. Jeg tror hermed at have gennemgaaet samtlige Ændringsforslag, ogsaa dem, som vedkomme Justitsministeren.

Ordføreren (Evend Høgsbro):

Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm), som tog Ordet først efter mig i Forgaaers, udtalte sig om den Maade, hvorpaa denne Sag var bleven behandlet i Udvalget, den mangelfulde Ledelse, den havde været Genstand for, og gav det Skylden for, at vi ikke vare komne til nogen fælles Indstilling, hvilket han mente, under de forhaandenbærende Forhold, paa Grund af Ministerens Modstand vilde have været særlig ønskeligt. Ansvarer derfor — hvis der da er noget Ansvar at bære i saa Henseende — falder jo ikke særlig paa mig, og jeg skal derfor ogsaa nøjes med over for denne Aften mod Udvalgets Ledelse at henvisse til, at vi dog have naaet et bedre Resultat, naaet videre paa den Bane, som vi saa vidt muligt ønskede at naa frem paa, og som det ærede Medlem ogsaa selv haade tidligere og nu ønsker at naa frem paa, end man nogen Sinde tidligere er naaet. Vi have dog naaet det Resultat, at der nu staar et absolut Flertal samlet om vore Indstillinger. Jeg har i Forgaaers nærmere udviklet, af hvem dette Flertal bestaar, og at det ikke en Gang var indskrænket til Forslagsstillernes egen Kreds. Det er aldrig lykkedes før at opnaa et saadant Resultat. Det Udvalg, som blev nedsat i 1881—82, hvoraf det ærede Medlem var Medlem, og hvis Ordfører han var, naaede jo ikke saa vidt; det naaede kun til en Indstilling, som man under en hel Del Omstændigheder fremstillede til Drøftelse, men som man dog udtrykkelig forbeholdt sig ikke at vilde være bunden ved, og naar det ærede Medlem saa tilføjede, at vi burde have lagt særlig Vægt paa — og han mener vel ogsaa, at vi kunde have opnaaet det — at saa Tilslutning fra alle Sider, spørger jeg kun: Hvorfor fik det ærede Medlem saa ikke samme Tilslutning i 1881—82? Da stod han f. Eks. over for det daværende Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Brix), hvis Fortid over for denne Sag var akkurat den samme som det ærede Medlems for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) nu, og han stod over for det daværende Medlem for Slagelse, Rector Dahl, der i Princippet var meget velvillig stemt for Sagen. Ingen af dem